

PATRICK EVERAERT

I Lost my Sugar in Salt Lake City

22 januari 2009 – 28 februari 2009

Abdijstraat 2, 1000 Brussel
meessendeclercq.com

Patrick Everaert (1962, Charleroi, België) is een kunstenaar die stoort. Handelend als een schilder zonder schilder te zijn en als fotograaf zonder fotograaf te zijn, kan men stellen dat hij ervan houdt zijn toeschouwer op het verkeerde been te zetten. Zijn werk verkent de notie van het beeld en de macht die het beeld overbrengt. Jarenlang reeds verzamelt de kunstenaar beelden die zijn nieuwsgierigheid opwekken. Beelden uit tijdschriften, boeken en het internet die, na zorgvuldige manipulatie, ontgaan zijn van elke toelichting of context teneinde elke betekenis te verhullen. Paradoxaal genoeg verandert hij het beeld zo dat de potentiële expressies toenemen. Bepaalde elementen lijken herkenbaar door toepassing van onze eigen (literaire, filosofische, anatomische, botanische, ...) referenties, maar dit loopt snel spaak eens men ze confronteert met andere meningen; elke toeschouwer interpreteert het mysterie op zijn manier.

Eén van de uitgangspunten van het werk van Patrick Everaert is dat hij de traagheid verheft tot vitaal proces. Om oeuvre te worden, worden beelden geoogst over een lange periode, deze moeten vervolgens rijpen, om uiteindelijk en na zorgvuldige bewerking, extreem precies en levendig tot in de details te zijn. In deze zin is zijn werkproces heel organisch. Witold Gombrowicz schrijft in één van zijn dagboeken dat "de kunstenaar naar eenieder afzonderlijk toe moet gaan, hem discreet terzijde nemen, hem enkele woorden in de oren fluisteren en hem onopgemerkt vragen hem te herkennen". Zo handelt ook Patrick Everaert. Inspelend op de zekerheid die de beelden ons bieden, zelfs in deze numerieke tijden waar de kritische geest op scherp staat, zit er twijfel, humor, drama en melancholie in zijn *doeken*. Het resultaat is dat zijn kunst zich opent naar een nieuwe wijze om de wereld te bevatten. Wat is uiteindelijk het reële? Kan men zelfs antwoorden op de vraag: wat is niet reëel?

"Neem mijn beelden voor wat ze zijn: uitnodigingen tot intellectuele verkenning en gevoelig voor een van betekenis verstoken ruimte. Wat hier voorrang heeft is de kwaliteit van de weg die eenieder aflegt om nader te komen tot een interpretatie van het beeld die alleen aan hem toebehoort..."

Het werk bevindt zich in de tijdelijke ruimte tussen het moment dat het begin markeert van de confrontatie met de toeschouwer en het moment waarop «claritas» ontstaat, finaal moment waar het beeld zich geeft voor wat het is en waarop het zijn eigen identiteit openbaart.

Het moment verplaatsen waarop het beeld zich zal blootgeven, verraden, bekendmaken, definiëren. Wat kan gedefinieerd worden is voorbij (dood). Door de poging het onbepaalde te produceren, poog ik te grijpen naar het oneindige."

Patrick Everaert streeft er nooit naar een eenduidige boodschap te leveren. Voor hem bestaat de rol van de kunstenaar erin gedachten en ideeën in beweging te brengen.

Patrick Everaert stelde tentoon in talrijke groepstentoonstellingen, ondermeer in het Fotomuseum te Antwerpen, het MAC's te Grand Hornu, de Villa Arson te Nice en het Jeu de Paume te Parijs. Vermeldenswaard zijn ook zijn solotentoonstellingen in het FRAC Paca te Marseille en het BPS 22 te Charleroi.